

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 65722-03-23 פרימק נ' בנק הפועלים בע"מ
תנ"ג 66121-03-23 פרימק נ' בנק לאומי לישראל בע"מ
תנ"ג 66095-03-23 פרימק נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ

לפני כבוד השופט אריאל צימרמן

המבקש (בכל ההליכים) ד"ר הראל פרימק
ע"י ב"כ עו"ד גולן קאשי

נגד

משיבים

1. בנק הפועלים בע"מ : (המשיב בתנ"ג 65722-03-23)
 2. בנק לאומי לישראל בע"מ : (המשיב בתנ"ג 66121-03-23)
 3. בנק דיסקונט לישראל בע"מ : (המשיב בתנ"ג 66095-03-23)
- כולם ע"י ב"כ עו"ד צבי אגמון, עו"ד דנה חן,
עו"ד דניאל דושניצקי

בשם הגורמים המקצועיים במשרד המשפטים: עו"ד איריס גילברג-יודשקין, עו"ד אסטר נחום

פסק דין

בקשה לאישור הסכם פשרה בשלוש בקשות שהוגשו ונוהלו במאוחד, לגילוי ועיון במסמכים טרם הגשת תביעה נגזרת.

רקע

1. המבקש הגיש במועד אחד שלוש בקשות נפרדות אך דומות עד מאד לגילוי מסמכים, כהוראת סעיף 198א לחוק החברות, התשנ"ט-1999, נגד שלושה הבנקים המשיבים. הבנקים יוצגו בכל ההליכים בידי משרד עורכי דין אחד, טענותיהם דומות, וההליכים נוהלו במאוחד.

2. לב הבקשות בשאלת עמידת הבנקים בהוראות חוק תגמול לנושאי משרה בתאגידים פיננסיים (אישור מיוחד ואי-התרת הוצאה לצורכי מס בשל תגמול חריג), התשע"ו-2016 (להלן: **חוק התגמול**). חוק זה קובע מגבלות שונות על התגמול לנושאי משרה בכירים ולעובדים בתאגידים פיננסיים, בהם הבנקים וממילא גם שלושה הבנקים המשיבים. סעיף 2(א) לחוק קובע "מגבלת שכר", שלפיה (בתמצית) התקשרות התאגיד הפיננסי עם נושא משרה בכירה או עובד באשר לתנאי כהונתו או העסקתו הכוללת מתן תגמול ש"ההוצאה החזויה בשלו" כחישובה "בהתאם לכללי החשבונאות המקובלים", צפויה לעלות על שני מיליון וחצי שקלים חדשים בשנה טעונה אישור: של ועדת התגמול, הדירקטוריון, ובחברה ציבורית – של האסיפה הכללית. סעיף 2(ב) לחוק קובע

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 65722-03-23 פרימק נ' בנק הפועלים בע"מ
תנ"ג 66121-03-23 פרימק נ' בנק לאומי לישראל בע"מ
תנ"ג 66095-03-23 פרימק נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ

"מגבלת יחס", שממנה אין לחרוג גם באישור הגופים האמורים, של יחס מרבי של 35:1, בין ההוצאה השנתית החזויה בשל תגמול לעובד בכיר לבין ההוצאה השנתית בשל התגמול הנמוך ביותר בתאגיד בשנה שקדמה להתקשרות לעובד בתאגיד, לרבות עובד קבלן. יצוין כי קבלתו של חוק זה לוותה בהתנגדות של איגוד הבנקים בישראל (ואחרים) לסעיפים שונים בו, ובפרט לאותה מגבלת יחס; עתירתם לבית המשפט הגבוה לצדק נדחתה בעיקרה (בג"ץ 4406/16 איגוד הבנקים בישראל (ע"ר) נ' כנסת ישראל (29.9.2016)).

3. בבקשות הגילוי טען המבקש כי בין השנים 2017-2022, תגמולים ששילמו הבנקים לנושאי משרה בהם חרגו מהוראות חוק התגמול. בבקשות נטען בין היתר כי לכאורה היה על המשיבים לכלול את רכיב מס השכר או רכיב המע"מ בעת חישוב ההוצאה בגין התגמול הניתן לנושאי משרה במשיבים, שאז תנאי התגמול חורגים מן המגבלות המעוגנות בסעיפים 2(א) (מגבלת השכר; קרי טעון אישורים לרבות האסיפה) ו-2(ב) (מגבלת היחס, שממנה לא ניתן לחרוג) שבחוק התגמול. המבקש עתר אפוא לקבלת מסמכים שונים הנדרשים לשיטתו לבחינת אפשרות הגשת תביעות נגזרות נגד נושאי המשרה במשיבים ונגד מאשרי התגמולים.

4. הבנקים המשיבים, בתשובותיהם שהוגשו במקביל, טענו כי אין בסיס לבקשות. בין היתר טענו כי הבקשות נשענות על פרשנות שגויה של המבקש את חוק התגמול. כן טענו כי הבקשות נסמכות על הבנה לקויה של מהות מס השכר, שהרי מס שכר יחד עם מס רווח הוא חלק ממנגנון חלופי לגביית מע"מ שחל על תאגידי בנקאיים בהיותם מוסדות כספיים כהגדרתם בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, ולא על העובד, כך שאין לראותו כחלק מן התגמול לנושא המשרה. עוד נטען בין היתר כי בשל יחסיו המשלימים עם מס רווח, מס השכר אינו מקרין על תשלום כלל המס המוטל על המוסד הכספי, מכוח חוק מע"מ, ועל כן אין עלות נוספת לבנק בשל תשלום מס השכר, ומתאינת כל זיקה בין ההוצאה בגין התגמול לבין מס השכר. המשיבים טענו גם כי את שנדרש לאשרו – אישרו כדין באסיפות הכלליות של כל בנק. הם עמדו לשיטתם בהוראות החוק ככתבן וכלשונון ולא דבק כל פגם בתגמול שאושר ושולם לנושאי המשרה. המבקש בתגובתו לתשובות דחה את טענות המשיבים, והביע סברתו כי שכר כפופי המנכ"ל לא אושר כדין באסיפות הכלליות.

5. קד"מ התקיים לפניי ביום 25.12.2023. הערתי הערותיי באשר לקשיים אפשריים שעל דרכן של הבקשות, ועם זאת שעה שמדובר בסוגייה סבוכה הנתונה לפרשנויות, הצעתי כי עדיפה הידברות על אודות דרכים חלופיות שיסייעו לבנקים ודרך כך לבעלי מניותיהם להסדיר כיאות ובצורה גלויה במידת הניתן את נושא אישור התגמול לבכירים. הצדדים נפנו למגעים מקיפים, שסופם בהודעתם מיום 24.6.2024 על גיבוש הסכם פשרה כולל המתייחס לכל שלושה ההליכים, זאת בנוסח שצורף להודעה, ולהלן ייסקרו עיקריו.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 65722-03-23 פרימק נ' בנק הפועלים בע"מ
תנ"ג 66121-03-23 פרימק נ' בנק לאומי לישראל בע"מ
תנ"ג 66095-03-23 פרימק נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ

6. כאמור בהסכם הפשרה, שאין בו משום הודאה של כל צד בכל טענה, הרי כל אחד מן הבנקים מתחייב החל ממועד האישור לפעול כך:

(1) במסגרת דוח מידי בדבר כינוס אסיפה כללית של בעלי המניות של הבנק שבו מתבקשת האסיפה הכללית לאשר, כאישור הנדרש לפחות אחת לשלוש שנים, מדיניות תגמול לנושאי משרה בבנק, לפרט את:

א. מספר כפופי המנכ"ל, כהגדרתם בהסכם, המכהנים בבנק ויהיו זכאים לעת זימון האסיפה, בהנחה של קבלת מענק שנתי מקסימלי לפי מדיניות התגמול לנושאי המשרה של הבנק, לקבל תגמול במונחי עלות שנתית לבנק (ללא תנאים סוציאליים כדין ומס שכר) העולה על "מגבלת השכר" הקבוע בסעיף 2(א) לחוק התגמול.

ב. התגמול המקסימלי במונחים שנתיים ומבחינת עלות לבנק (ללא הצמדה, תנאים סוציאליים ומס שכר) שלו יהיה זכאי נכון למועד הזימון מקבל התגמול הגבוה ביותר מבין כפופי המנכ"ל כאמור, כפוף לקבוע בסעיף 2(ב) לחוק התגמול. כן יפורט הסכום שלו זכאי מקבל התגמול הגבוה ביותר מבין כפופי המנכ"ל בבנק בגין תנאים סוציאליים כדין עבור התגמול המקסימלי.

(2) בדוחות השנתיים של הבנק, לצד הגילוי הניתן לשכר בכירים לפי הוראות הדיווח לציבור של המפקח על הבנקים, יצוין מספר כפופי המנכ"ל שקיבלו תגמול באותה שנה העולה על מגבלת השכר לפי סעיף 2(א) לחוק התגמול, קרי אותה מגבלה שחריגה ממנה טעונה אישורים כדין.

(3) בזימונים והדוחות האמורים, בחלקם המתייחס לתגמול יו"ר דירקטוריון הבנק, המנכ"ל ונושאי המשרה בבנק, יצוין בצמוד לסכומי התגמול כי אלו אינם כוללים מע"מ ומס שכר.

7. האמור, הוסכם, יביא למיצוי, ויתור וסילוק מלא של כל עילות התביעה, זכויות, דרישות או טענות בקשר עם "עילות התביעה". זאת, בכל הקשור לתביעות, דרישות או טענות של הבנק או צד שלישי כלפי נושאי משרה או עובדי הבנק או הבנק עצמו (ס' 5 להסכם הפשרה). קרי: הסכם פשרה הבא כבר לעת שלב ההליך המקדים של בקשה לגילוי ועיון במסמכים טרם הגשת בקשה לאישור תביעה נגזרת, אך הצופה קדימה מראש את שלב בקשת האישור עצמה, הנסמכת עקרונית על עילות התביעה שבבקשת האישור, ומסדיר מראש את הפשרה, המקרינה כמובן על המשיבים-

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 03-23-65722 פרימק נ' בנק הפועלים בע"מ
תנ"ג 03-23-66121 פרימק נ' בנק לאומי לישראל בע"מ
תנ"ג 03-23-66095 פרימק נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ

בכח באותה בקשת אישור. יצוין מיד: ניסוח רחב קמעה, אך כזה שאניח מטבע הדברים כי כיוון למגבלות מעשה בית דין המירביות האפשריות במסגרת ההליך הנגזר, לרבות בבקשת אישור, ובכך אין קושי.

8. לשכה"ט המומלץ: כל בנק ישלם לב"כ המבקש סך כולל של 300 אלף ₪ בתוספת מע"מ, וכסכום המצטבר בכל שלושה ההליכים יחד: סך של 900 אלף ₪ בתוספת מע"מ.

9. הסכם הפשרה נתון לאישור בית המשפט (סעיף 202 לחוק החברות). בעלי הדין ביארו כי בהתאם לאמות המידה הפסיקטיות, מתקיימים התנאים לאישור. המדובר בהסכם הוגן, יעיל וצודק, טענו ופירטו. בתמצית ממש: המבקש הדגיש כי חרף סברתו לקיום עילות תביעה טובות, התחייבויות המשיבים במסגרת ההסכם מהוות שינוי רצוי ומספק לשם איון טענותיו. מבחינת המשיבים, המדובר בפשרה הוגנת וראויה המשקללת נאמנה את הסיכויים והסיכונים בבסיס הבקשות, והמשרתת את טובת הבנקים וציבור המשקיעים. המשיבים, אף שהם סבורים שקלושים סיכויי הבקשות להתקבל, גורסים שניהול ההליך כשלעצמו יסב נזק בדמות השקעת משאבים מיותרים, ויפגע גם בנושאי המשרה האמורים להעמיד את שירותיהם לבנק ויבכרו ודאות בקשר לתגמולם. המשיבים גם מבכרים לאיין את האפשרות שמא תימצא פרשנות מחמירה לחוק התגמול, שממילא הוא חריג, באופן שלבסוף רק יזיק לבנקים. המשיבים מכירים בתרומת הבקשות להגברת הודאות המשפטית של הבנק בדבר פרשנות חוק התגמול.

10. אשר לשכה"ט המוצע, סברת המבקש כי זמן ועבודה ניכרים נדרשו בפר העובדתי והמשפטי לביסוס בקשות הגילוי, שעסקו בנושאים מורכבים, בהם חוק התגמול, חוק החברות, הוראות נוהל בנקאי תקין, דיני מע"מ ומס שכר. המבקש עומד על האינטרס הציבורי בעידוד הליכים משפטיים שניהולם כרוך בסיכון למגישיהם, אך המובילים לביסוס ממשל תאגידי תקין. הצדדים הפנו להסדרי פשרה בהליכים אחרים הדומים דיים לעמדתם לענייננו, שם נקבע שכ"ט לב"כ המבקשים בהיקף דומה ואף רחב יותר.

11. כבקשת בעלי הדין, ההסכם פורסם להתנגדויות; אלה לא באו. הגורמים המקצועיים במשרד המשפטים השמיעו קולם: אין הם מתנגדים לבקשה, וחפצים רק להסב את תשומת לב בית המשפט לשני עניינים. האחד, כי הסעד, המוסיף מידע לדוחות הבנקים, אף אם קיים בו ערך לציבור המשקיעים, ספק אם ניתן לראותו כסעד שניתן לבנקים עצמם, אלא דווקא כנטל על הבנק. שנית, שכר הטרחה הוא על הצד הגבוה בשים לב לתועלת שמפיקים הבנקים, אם בכלל, מההסדר המוצע; ובעניין זה הפנו לעמדה העקרונית שהוצגה בעניין **ביסקר**. המבקש והמשיבים מסרו עתה עמדותיהם הנפרדות (אך הדומות דיין) להודעת גורמי המקצוע במשרד המשפטים. לוז עמדות בעלי הדין:

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 65722-03-23 פרימק נ' בנק הפועלים בע"מ
תנ"ג 66121-03-23 פרימק נ' בנק לאומי לישראל בע"מ
תנ"ג 66095-03-23 פרימק נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ

ההסכם ודאי מייטיב עם הבנקים, ואילולא כן לא היו כורתים אותו. הנטל בגילוי הנוסף – מינורי, התועלת גלומה בשיפור הממשל התאגידי, ופיקוח משופר על שכר נושאי המשרה הבכירה.

דיון

א. הסכם הפשרה

12. חוק החברות מורה בסעיף 202 כי "תובע לא יסתלק מתביעה נגזרת, ולא יעשה הסדר או פשרה עם נתבע, אלא באישור בית המשפט...". האמור מיושם גם על בקשות גילוי לפי סעיף 198א לחוק (ראו: תנ"ג (כלכלית - ת"א) 54367-06-23 **זה לנגה נ' ג'נריישן קפיטל בע"מ** בפסקה 41 והאסמכתאות שם (1.4.2024)), שהרי "בעיית הנציג" בעינה. לצורך באישור בית המשפט תכלית כפולה (ראו: רע"א 7763/21 **ביסקר נ' רוזנפלד** בפסקה 17 (14.11.2022)): **האחת**, להבטיח כי תביעות ראויות תסתיימנה בפשרות ראויות, ולא כאלה שתועלתן לחברה ועלותן לנתבע נמוכות מן האפשר והרצוי, בשל נכונות התובע הנגזר לוותר על אינטרס החברה לקידום עניינו שלו. **השניה**, למנוע פשרה של נתבעים בתביעות בלתי ראויות שהן נעדרות בסיס או תועלת מספיקה מניהולן, רק מתוך רצון להמנע מעלויות וסיכונים הכרוכים בניהול ההליך. על בית המשפט לוודא אפוא במידת הניתן את קיום התכליות האמורות, וזאת יעשה תוך בחינת מגוון שיקולים המסייעים לו בהחלטתו: כך, בין היתר, שאלת סיכויי התביעה, היחס בין הפשרה המוצעת לתועלת לחברה במקרה של ניהול התביעה והצלחה בה מן הפן הכספי ומכל פן אחר, עלויות ומשמעויות של ניהול ההליך עד תום, הוגנות, יעילות וסבירות ההליך, נאותות הגמול ושכר הטרחה המוצעים, והתנגדויות שהוגשו להסדר (ראו לדוגמה: עניין **ביסקר**; תנ"ג (כלכלית-ת"א) 49615-04-13 **להב נ' אי די בי חברה לפתוח בע"מ** (5.11.2015); תנ"ג (כלכלית ת"א) 815-09-13 **לנואל נ' מאור** (14.9.2016); תנ"ג (כלכלית-ת"א) 10378-09-16 **אורגד נ' הפניקס אחזקות בע"מ** (7.10.2018)).

13. בענייננו, ניכר כי מתקיימות התכליות האמורות. אין לומר כי המדובר בתביעות סרק, שכן עצם קיומה של מערכת חוקים מורכבת בענייני מס ושכר שרכיביה דורשים יישוב והתאמה זה לזה, יוצר פתח למחלוקות פרשניות ולטענות אפשריות באשר למידת עמידתו של כל בנק בנדרש. כך גם, לדוגמה, השימוש בסעיף 2(א) לחוק בתגמול במושג "ההוצאה החזויה בשלו" שאינו מוגדר בחוק התגמול או בכל דבר חקיקה אחר, מהווה בסיס למחלוקות אפשריות; והתוספת שלפיה ההוצאה תחושב "בהתאם לכללי החשבונאות המקובלים" אינה פוטרת קושי זה. ועם זאת, אין ספק כי המדובר בפרשנות של המבקש שאינה מחויבת המציאות בטענות הרחוקות מאד מלהיות פשוטות. כעולה גם מן הקד"מ שהתקיים לפניי, בפני המבקש בשלושת ההליכים ניצבו משוכות גבוהות במיוחד בנסותו לשכנע בדבר חריגות הבנקים מהוראות הדין בכל הנוגע לתגמול הבכירים. כך מצאו

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 65722-03-23 פרימק נ' בנק הפועלים בע"מ
תנ"ג 66121-03-23 פרימק נ' בנק לאומי לישראל בע"מ
תנ"ג 66095-03-23 פרימק נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ

עצמם הצדדים ניצבים בהליכים שהתועלת הגלומה בניהולם עד תום נתונה בספק רב מבחינת שני הצדדים, וזקם-בכח לעומת זאת ניכר מבחינת כל המעורבים. ניהול הליך ממושך לבירור טענות – מעניינות, גם אם קשות לביסוס – שלפיהן יש לבחון אם על הבנקים לנקוט הליכים להשבת סכומים ניכרים ששולמו לנושאי משרה בהתאם להחלטות מפורשות של הבנק, אינו מוסיף ודאות לבנקים ולנושאי המשרה הנוכחיים ואלו העתידיים שהבנקים יבקשו לקבל את שירותיהם, וכרוך בהוצאות ניכרות ובהשלכות רוחב בעייתיות. להליכים כאלה השפעה שלילית על הבנקים, ובעקיפין על ציבור בעלי המניות בבנק. בהסכם הפשרה, שהצדדים השכילו לגבשו, יש כדי לאיין השפעות שליליות מעין אלה (והשוו: עניין **לנואל**, בפסקה 72).

14. לדידי, עיקר תועלתו של ההליך שנקט, כך גם של הסכם הפשרה, הוא בשיפור הממשל התאגידי בבנקים. בצד הכוונתן של בקשות הגילוי לנתיב האפשרי של תביעות כספיות עתידיות, רבות היקף אך לא רבות סיכוי, הרי שנדבך חשוב בבקשות עסק בנושא המידע המובא לציבור ונושאי התגמול המובאים לאישור האסיפה הכללית. המבקש העיר בבקשותיו באשר למגוון עניינים שבהם דרך הצגת המידע לפני ציבור בעלי המניות ובפרט לעת האסיפות הכלליות שנועדו לאישור חלק מתגמול הבכירים, שהייתה עד כה בלתי מספקת לסברתו. הסכם הפשרה, הממוקד בשינויים שיחולו מכאן ואילך ולא בעניינים כספיים מן העבר, יש בו כדי להביא לשיפור חשוב בהיקף המידע הנמסר לציבור: כך בדוחות המיידים בדבר כינוס האסיפה הכללית, שתקרא לאשר את מדיניות התגמול לנושאי המשרה לפחות אחת לשלוש שנים; כך בדוחות השנתיים של הבנק, שם יורחב היקף המידע הנמסר, זאת לעניין כפופי המנכ"ל שקיבלו תגמול העולה על מגבלת השכר, חריגה המצריכה אישור כדן; כך בהבהרות שתימסרנה בכל הדוחות האמורים, בחלקים המתייחסים לתגמול נושאי המשרה הבכירים, כי הסכומים אינם כוללים מע"מ או מס שכר.

15. התנגדויות לא באו, שיקול המסייע באימוץ ההסכם. אשר לעמדת הגורמים המקצועיים במשרד המשפטים שהביעו סברתם כי ההסדר מוסיף אך נטל על הבנקים, ו"אף אם קיים בתוספת גילוי זו ערך כלשהו לציבור המשקיעים, ספק אם ניתן לראותו כסעד שניתן לבנקים עצמם" (ס' 6 לתגובה): השקפתי שונה. ראשית, הערך (האחיד) לציבור המשקיעים נובע בהכרח דווקא מן התועלת לבנקים. שנית, הגילוי המוגבר הוא זה המסייע לבנקים, ורק כפועל יוצא מכך, לכלל בעלי מניותיהם. הנטל מבחינת משאבי זמן וכסף הכרוך בשיפור הגילוי ומערך האישורים הוא מינימלי. לעומת זאת, השיפור בגילוי ובאישורים משפר את הפיקוח של בעלי המניות על הנעשה בחברה, וכך – את מצבה של החברה. הקפדה ביתר שאת (ואין בכך לומר כי לקתה עד הנח) ובשקיפות מלאה על עמידה במגבלות הדין, רק תועיל. בכל הקשור לחשיבותו של הסכם שמשמעותו הגדלת היקף המידע הנסקר בדוחותיהם של הבנקים, אין אלא לחזור על ההלכה הידועה בעניין **ישקר** (ע"א 218/96 **ישקר בע"מ נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ** (21.8.1997)), שלפיה "תפיסת היסוד של דיני ניירות

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 65722-03-23 פרימק נ' בנק הפועלים בע"מ
תנ"ג 66121-03-23 פרימק נ' בנק לאומי לישראל בע"מ
תנ"ג 66095-03-23 פרימק נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ

ערך היא גילוי, ושוב גילוי ועוד גילוי: גילוי המאפשר למשקיעים לקבל החלטות מושכלות באשר להשקעותיהם, יצירת הרתעה ושימוש ב"כלי לעיצוב התנהגות ראויה של החברה ומנהליה", גילוי שיש בו חיזוק אמון הציבור בשוק ניירות הערך (שם, בפסקאות 20-23). גילוי נאות יועיל לחברה, גילוי נאות יועיל עקב כך לבעלי מניותיה (השוו: עניין **לנואל**, בפסקה 6(א)). אף אם התמורה לבנק אינה כספית, אך הסדר הפרשה יכול שיביא לשיפור בתוצאותיו העסקיות בעתיד, ודאי שבעקרון ניתן לאשר הסדר שכזה (ראו: תנ"ג (כלכלית-ת"א) 31934-02-14 **ברק נ' בנק לאומי לישראל בע"מ** 16.4.2018)).

16. המדובר אפוא בנסיבות המקרה בהסכם הוגן, יעיל וצודק. יש לאשרו.

ב. שכר הטרחה

17. לשכר הטרחה: המלצה בלבד כמובן, אך כמבואר – כזו שניתן לאמצה. השיקולים הנוהגים: התועלת שהביאה התביעה הנגזרת לחברה; מורכבות ההליך, היקף הטרחה והסיכון שנטל על עצמו בא הכוח המייצג בהגשת התובענה ובניהולה; מידת החשיבות הציבורית של התביעה הנגזרת; אופן הייצוג בהליך; הפער בין הסכום הנתבע לבין הסכום שנפסק בסופו של דבר; והשלב בו הסתיים ההליך (עניין **ביסקר** בפסקה 40 והאסמכתאות שם; ע"א 8550/16 **לנואל נ' רף**, בפסקאות 1-2 18.3.2018)).

18. בהתחשב בכך שתרומתו של הסכם הפרשה היא בהסדרה בתחום הממשל התאגידי, מובן שלא ייתכנו כאן מבחנים כמותיים קשיחים לעניין שכר הטרחה (כאשר לעניין גמול יוער כי באופן ראוי, כזה לא התבקש כרכיב נפרד). יש להיזקק אפוא לבחינה כללית יותר, הנוגעת למידת התועלת הגלומה בהליך ובהסדר, לחברה ולבעלי מניותיה (ראו והשוו, הן בעניינם והן מבחינת סכומי שכר הטרחה והגמול שהוצעו ונפסקו בגדרם: ת"צ (כלכלית-ת"א) 18040-11-12 **פרופ' חנס נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ** (29.9.2013); ת"צ (כלכלית-ת"א) 5343-07-15 **קורצ'מני נ' טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ** (26.9.2016); תנ"ג 14044-05-17 **צור נ' לוי** (9.1.2023)). עמדתי לעיל על תועלתו של ההליך בשיפור הממשל התאגידי בבנקים. הוא משפר את יכולת פיקוח הציבור על הנעשה בבנקים. הוא מקטין את הסיכוי לתשלומים שאינם תואמים את חוק התגמול, ואת הסיכוי לתשלומים תואמים חוק אך כאלו שבעלי המניות לא אישרו באופן מושכל דיו. שיפור זה אמור לזכות את מגיש ההליך בתגמול הולם.

19. שיקול נוסף התומך באימוץ ההצעה בעניין שכר הטרחה, עניינו בסיכון שנטלו על עצמם המבקש ובא כוחו, ובצורך בעידוד יוזמות אלה שתכליתן שיפור מצבה של החברה. יוזם ההליך אכן

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 65722-03-23 פרימק נ' בנק הפועלים בע"מ
תנ"ג 66121-03-23 פרימק נ' בנק לאומי לישראל בע"מ
תנ"ג 66095-03-23 פרימק נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ

יזם את ההליך, לאחר חקירה ודרישה מקיפות. אין מדובר בתביעה שבאה בעקבותיו של דיווח דוגמת דוח מיידי על אודות שארע בחברה או חקירה של רשות, כי אם בבחינה של המבקש ובא כוחו את דיווחי הבנקים וגיבוש עצמאי של בקשת הגילוי. זאת, בסוגיה שיש לה משמעות ציבורית, אף לדידו של המחוקק, שהתקין את חוק התגמול.

20. אוסיף, כי מבחינת היקף שכה"ט (300 אלף ₪ ביחס לכל אחד מן הבנקים), הרי שמדובר בשכ"ט שהוא בגדר הסביר, בהשוואה למקרים בעלי דמיון (ראו בפרט עניין **חנס**, כך גם עניין **ברק** ועניין **צור**). כל האמור מסייע בהיעתרות להמלצה.

סוף דבר

21. אני מאשר את הסכם הפשרה, כך גם את ההמלצה בעניין שכר טרחתו של ב"כ המבקש, בכל אחד משלושה התיקים.

ניתן היום, י"ז אב תשפ"ד, 21 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.

אריאל צימרמן, שופט

